

IV b7

Kapsel

Festskr.

Profog
vid

SHAKESPEARE-FESTEN

i
HELSINGFORS

den 23 April 1864.

Hvem är den kung i Diktens land,
Som kufvat med sin starka hand
I skönhetsens, i snillets band
De trotsiga Titaner,
Och bundit lidelsernas storm
Och gifvit regel, röst och norm
Åt dessa vågor utan form
I lifvets oceaner?

Vid englars och demoners strid
Der föll engång en stjerna blid,
Föll i en stor och stormig tid,
Ett stort och stormigt hjerta,
Och vexte der i vindens brus
Till dikt, till dram, till eld, till ljus
Och lyste öfver seklers grus
Med strålar lika bjerta.

IV b1

Prolog

Kapsel
Festskr.

En fallen stjerna var hon visst,
Omtöcknad utaf jordens brist,
Men en af dem, som dock till sist
Der ofvanefter stamma.
Och han, som denna gnista fann,
En fallen ande var ock han,
Dock mer än någon dödlig man
Förstod han gudars flamma.

Som han har ingen man förstått
Det som var ondt, det som var godt,
Det som var stort, det som var smått,
Det som låg mellan båda,
Det som var krökt, det som var stolt,
Det som var öppet eller doldt,
Åt himmel eller afgrund såldt,
I hjertat genomskåda.

Och ingen man på denna jord
Har låtit last och svek och mord
Och lustar med sitt fräcka ord
Sig sjelf så djupt förhåna;
Och ingen lät så menskligt skönt
En trampad dygd, med ära lönt,
I sjelfva fallet segerkrönt
En sjunken tid förvåna.

Och med så djerfva penseltag
Har ingen målat häfdens drag
Och låtit flydda tiders dag
För nya släkten randas;
Och ingen har ur grafvens natt
Frammanat skuggorna, så gladt
I lifvets färger klädda, att
I andra sekler andas.

Och därför hör han världen till,
Hvemhelst det stora älska vill,
Och därför är han vittnesgill
För alla folk och länder.
Och vid hans vagga denna stund
Vi räcka, på Europas grund,
Åt folkens stora fredsförbund
Det finska folkets händer.

Ty mensklighetens skald han är.
Att akta högt, att hålla kär
Den stråle Herrens nåd beskär,
Det är att Herren tjena.
Hvad är allt ljus, om icke Hans,
Hvad William Shakespeares minneskrans,
Om ej en bruten återglans
Af Källans ljus allena!

Helsingfors, Finska Litteratursällskapets tryckeri, 1864.

Imprimatur: *L. Heimbürger.*

